

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Свиленград, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арnaudова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20215620200748 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №351А-512 от 09.08.2021
година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **ИВ. Г. Н.** с ЕГН
***** от гр.***** , ул.”*** ***** *****” №1,ет.5,ап.9 , област
*****, за нарушение на чл.64, ал.1 от ЗМВР на основание чл.257, ал.1 от
ЗМВР е наложено административно наказание “ГЛОБА” в размер на **100
лева**.

Жалбоподателят **ИВ. Г. Н.** моли за пълна отмяна на обжалвания акт,а в
условията на евентуалност моли съда да намали размера на наложеното
наказание до минимално предвидения от закона размер. В жалбата се оспорва
извършеното адм.нарушение от страна на жалбоподателя.Твърди се още,че в
адм.производство били допуснати множество процесуални нарушения,като се
излагат подробни съображения в тази насока. От друга страна неправилно
била ангажирана отговорността му по сочената за нарушена норма,което било
нарушение на материалния закон,като излага и съображения в тази насока.А
що се отнася до размера на наложеното,счита че не отговарял на разпоредбата
на чл.27,ал.2 от ЗАНН .

В съдебно заседание **ИВ. Г. Н.** се явява лично и с адв. Н., която поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Излага допълнителни съображения в писмен вид и ангажира доказателства. Оспорва се подписа положен под процесното разпореждане, с довод за неполагане на подпис от страна на жалбоподателя под същото, а на друго неизвестно лице.

Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Административнонаказващият орган /АНО/ - **РУ Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Страна **Районна прокуратура – *****, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното **от фактическа страна**:*

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на Д. Г. В. и Г. П. П. се установява, че на 24.01.2021 година ст.полицай И. А. Б. в качеството си на полицейски орган издава на основание чл. 64, ал. 1 от ЗМВР Разпореждане, отправено до жалбоподателя, в 3-дневен срок, считано от връчване на настоящото Разпореждане да се яви в РУ – ***** за получаване на 2броя Електронен фиш (ЕФ) подробно посочени в разпореждането, а именно ЕФ, серия К №4190134 и серия К №4227677.

В Разписката инкорпорирана в самия документ е наличен подпис, като е посочено, че е на лицето, до което е отправено Разпореждането – жалбоподателя **ИВ. Г. Н.**, но не е посочена датата на връчването му, но същото е входирано в регистратурата на АНО на 26.01.2021г., която дата може да се приеме, като дата на връчване на същото.

На 04.02.2021 година и предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, свидетелят Д. Г. В. – Младши инспектор в РУ – Свиленград към ОДМВР – ***** (държавен служител в МВР), във връзка с възложените му функции по охрана на обществения ред и ЗМВР, съставя против жалбоподателя, **в негово отсъствие** Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АА с бланков № 874566 и с входящ № 351А-512, входиран на 10.08.2021 година. Това процесуално действие извършва и с

участието на колегата си Г. П. П..

В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че лицето не е изпълнило връчено му на 24.01.2021г. писмено полицейско Разпореждане като деянието е осъществено на 04.02.2021 година. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗМВР, която вписва за нарушена.

АУАН е изпратен за връчване на жалбоподателя в РУ ***** и е връчен на същият на 23.06.2021г. срещу подпис, като в АУАН, същият е вписал, че има възражения в законния срок.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не е постъпило писмено Възражение.

След получаване на образуваната преписка, Началникът на РУ - Свиленград издава процесното НП № 351А-512 на 09.08.2021 година.

В издадения санкционен акт, АНО възприема фактическите констатации, изложени в АУАН, но сочи че с разпореждане с рег .**№ 351p-2165/30.03.2021 година**, връчено на жалбоподателя на **26.01.2021г.** за получаване на електронен фиш серия К №4190134 и серия К №4227677 за нарушение по ЗДвП, като правно квалифицира нарушението по следния начин – чл. 64, ал. 1, от ЗМВР и налага на жалбоподателя, административно наказание „Глоба” в размер на 100 лв.

НП е редовно връчено на жалбоподателя, на 10.09.2021 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана.

Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на РУ – Свиленград издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗМВР, се доказва от приетите по делото Заповед № 8121з-1098 от 25.08.2017 година и Заповед № 8121з-1371 от 11.11.2015 година, Заповед №8121з-251/05.03.2021 и Заповед №8121з-250/05.03.2021г. и четирите на Министъра на МВР,

вземайки предвид факта, че Д. Г. В. е държавен служител в МВР и че Д. Я. се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 267, ал. 2 от ЗМВР – Министъра на МВР по надлежния ред с административен акт - Заповед.

По делото са ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя за платени два броя ЕФ ,всеки един от тях в размер на 280лева още през месец 03.2021г.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – Д. Г. В. и Г. П. П. . Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Д. Г. В. и Г. П. П. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на ОДМВР - *****, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда

показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните/извън горепосоченото полицейско разпореждане, по изложените по горе доводи/, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е **допустима**, тъй като е подадена от надлежно лице, подадена е в предвидения 7 – дневен срок.

Преценена по същество, жалбата се явява **основателна**.

Настоящият съдебен състав ,приема ,че в хода на проведеното административно наказателно производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП и прави безпредметно разглеждането на въпросите по съществуващото на делото .

От показанията на актосъставителя и на свидетеля по акта се установи, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. Действително в чл. 40, ал.2 ЗАНН е предвидено такова правомощие за актосъставителя. Съгласно трайната съдебна практика обаче тази норма може да бъде приложена при една от две алтернативно предвидени хипотези:1. нарушителят да е редовно призован и да не се яви за съставяне на акта;2. нарушителят да не е намерен за връчване на поканата за съставяне на АУАН, въпреки добросъвестно положените усилия за намирането му от контролните органи.

Във всички случаи съставянето на АУАН без да е направен надлежен опит за връчване на поканата за съставянето му и без предоставяне на реална възможност на нарушителя лично да присъства при съставяне на АУАН

съставлява съществено процесуално нарушение и безусловно основание за отмяна на НП.В този изричен смисъл Решение № 2733 от 19.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 3587 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив , Решение № 2556 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2924 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2350 от 19.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2703 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 924 от 23.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 760 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив , Решение № 1858 от 07.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1752 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив Решение № 867 от 17.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 636 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1410 от 24.06.2019 г. по к. адм. н. д. № 1231 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив , Решение № 2145 от 25.10.2018 г. по к. адм. н. д. № 1834 / 2018 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1698 от 24.07.2018 г. по к. адм. н. д. № 1150 / 2018 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 914 от 23.04.2018 г. по к. адм. н. д. № 232 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 319 от 15.02.2018 г. по к. адм. н. д. № 3443 / 2017 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 554 от 12.03.2018 г. по к. адм. н. д. № 37 / 2018 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1065 от 19.06.2017 г. по н. д. № 1046 / 2017 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 290 от 27.02.2017 г. по н. д. № 2911 / 2016 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Това е така, доколкото ненадлежната покана за съставяне на АУАН ограничава правото на дееца да участва в най-ранния етап на административно наказателното производство.

Това нарушение не се санира с факта, че по-късно АУАН е надлежно връчен на нарушителя. Това е така доколкото личното присъствие при съставяне на АУАН и връчването на същия са гаранции за различни интереси на нарушителя. Връчването на АУАН е гаранция, че нарушителят ще бъде запознат с повдигнатото му обвинение и ще може да направи своите възражения срещу него и да организира защитата си. Личното присъствие е гаранция за законосъобразността при съставяне на АУАН. Чрез личното си

присъствие нарушителят може да се увери, че АУАН действително е съставен на мястото и във времето, посочени в него, от лицето което се твърди да го е издало и в присъствието на лицата посочени като свидетели.

Съставянето на АУАН е първия формален акт, с който се поставя началото на административно наказателния процес и нарушенията при неговото съставяне, опорочават процеса до степен да обуславят отмяната на наказателното постановление, независимо, че последващите действия са извършени надлежно.

В този смисъл е трайната практика на административен съд Пловдив. Така Решение № 933 от 05.06.2017 г. по н. д. № 978 / 2017 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив,, Решение № 1228 от 11.07.2017 г. по н. д. № 1182 / 2017 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1355 от 03.07.2015 г. по н. д. № 1148/2015 г. на Административен съд – Пловдив, Решение № 874 от 18.04.2012 г. по н. д. № 404 / 2012 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Констатира се от съда и други допуснати процесуални нарушения.

Административнонаказателната отговорност на санкционираното лице е ангажирана за неизпълнение на писмено издадено полицейско Разпореждане с рег.№ **351p-2165/30.03.2021 година**, връчено на жалбоподателя на **26.01.2021г.** за получаване на електронен фиш серия К №4190134 и серия К №4227677 за нарушение по ЗДвП, в разпоредения за това срок (3 – дневен от датата на връчването му). Нарушението на посочената норма е на просто извършване, т.е. е формално нарушение, чието изпълнително деяние се състои в бездействие. В този случай въпреки че субектът е задължен в конкретен срок да осъществи определено действие (в случая да изпълни полицейско Разпореждане), той не изпълнява това си задължение. За разлика от т.нар. „продължено” нарушение, при което деецът през известен период непрекъснато осъществява неговия състав и нарушението съществува докато не бъде прекратено, или докато деецът не изпълни задължението си, формалното нарушение се счита за довършено веднага след осъществяване на изпълнителното деяние. Съотнесено към настоящия казус това означава, че нарушението е довършено след изтичане на срока, в който е субектът е следвало да осъществи вмененото с гореситираното Разпореждане

задължение. Същият е 3 - дневен и тече от връчването му. По правилата за броене за срокове, предвидени в [чл. 84 от ЗАНН](#), вр.[чл. 183, ал. 2 от НПК](#), ако срокът е започнал да тече на **26.01.2021 година** (тази дата е посочена като дата на връчване на Разпореждането в НП) и е изтекъл на 29.01.2021 година (петък –присъствен ден).

Т.е. нарушението е било вече осъществено на **29.01.2021 година**, и не би могло да бъде наново извършено или пък да продължава към 04.02.2021 година, както е посочено в процесното НП. Всъщност последната дата е явно тази на която нарушението е било установено, но тя в случая с оглед естеството на административното нарушение не съвпада с датата на осъществяването му. Следователно, в случая не се доказва, на 04.02.2021 година санкционираното лице да е извършило визираното в АУАН и НП нарушение. В конкретния случай АНО не успя да докаже, че на посочената в АУАН и в НП дата, посоченото за нарушител лице е извършило описаното нарушение, поради което издаденото НП се явява незаконосъобразно, поради недоказаност на извършеното нарушение.

Друг е въпросът,че в АУАН е посочено,че разпореждане издадено от 26.01.2021г. е връчено на 24.01.2021г.и при това положение 3дневния срок е изтекъл на 27.01.2021г./сряда/.

Буди недоумение,как разпореждането е издадено преди да бъде връчено,с оглед посочените дати на които същото е издадено посочени ,както в АУАН,така и в НП.В АУАН е посочено,че същото е издадено на 26.01. /Разпореждане с рег.№351р-2165 от 26.01.2021г/,а в НП е посочено ,че същото е издадено на 30.03.2021г./ Разпореждане с рег.№ **351р-2165/30.03.2021 година**/,но в същото време,то е връчено на жалбоподателя съответно на 24.01.2021г. и респ. на 26.01.2021г.

За да е налице състав на визираното нарушение трябва да е установено по безспорен и категоричен начин датата на връчване на процесното полицейско Разпореждане, тъй като от тази дата тече срокът за изпълнението му. По делото липсват данни относно датата на връчване на полицейското Разпореждане, което поставя в невъзможност както санкционираното лице, така и Съда, да прецени дали има извършен състав на инкриминираното нарушение. При липсата на данни в посочената насока НП следва да се

отмени поради липса на доказаност на всички елементи от състава му. Посочването на дата на връчване на процесното полицейско Разпореждане в АУАН и в НП не променят горните изводи на Съда, тъй като документ се връчва на адресата му срещу подпис с посочена изрично дата на връчване, така както е сторено по отношение на АУАН и НП.

Съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в НП следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите и противоречията в съдържанието им не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В конкретния случай е налице неяснота относно полицейското Разпореждане, за което се твърди че не изпълнено (има разминаване в датата му на издаване, както и кога е връчено на жалбоподателя), както и е налице неяснота датата на осъществяване на адм.нарушение, както се посочи по горе. Налице е липса на данни, касаещи съществени елементи от инкриминираното нарушение, обективирани в НП. Наличната неяснота не дава възможност за пълноценна защита. Това води до невъзможност, както жалбоподателят, така и Съдът да разбере за кое точно полицейско Разпореждане се твърди, че не е изпълнено и считано от кога тече срокът му за изпълнение. Посоченото представлява съществено процесуално нарушение, тъй като води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.

Иначе казано нарушението следва да е ясно и точно индивидуализирано на

базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Посочените неясноти не могат да бъдат заместени от посочването им в друг документ, респ. други документи.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае до описание на нарушението, явяващо се задължителен съгласно ЗАНН реквизит.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо **ИВ. Г. Н.** за нарушението по чл. 64, ал. 1 от ЗМВР следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно. Ето защо наведеното възражение в Жалбата, касаещо неточно, неясно и непълно описание на нарушението е основателно.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ДВ, брой 94 от 2019 година, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на **600 лв.** за адвокатски хонорар съобразно представения Договор за правна защита.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено.

Мотивиран така и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ №351А-512 от 09.08.2021

година на Началника на РУ Свиленград, с което на **ИВ. Г. Н. с ЕГН ******* от гр.***** , ул.”*** ***** *****” №1,ет.5,ап.9 , област ***** , за нарушение на чл.64, ал.1 от ЗМВР на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание “ГЛОБА” в размер на **100 лева**.

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.***** със седалище и адрес на управление гр.***** ,бул. България №85 **ДА ЗАПЛАТИ** на **ИВ. Г. Н. с ЕГН ******* от гр.***** , ул.”*** ***** *****” №1,ет.5,ап.9 , област ***** , сумата в размер на **600,00лв.**, разноси по АНД №748/2021г. по описа на РС Свиленград, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – ***** в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____